

Ιερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου “Βύσσιανης”

/ [Ιερές Μονές](#)

Σέ απόσταση δέκα χιλιομέτρων βόρεια τῆς πόλεως τῶν Σερρῶν και δύο χιλιομέτρων ἀπό τό δημοτικό διαμέρισμα τοῦ Μετοχίου, μέσα σέ ἕνα καταπράσινο τοπίο εὐρίσκεται ἡ Γυναικεία Ἱερά Μονή τῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου. Ἡ Μονή ἰδρύθηκε τό 1972 μέ τήν εὐλογία τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Σερρῶν Κωνσταντίνου (Καρδαμένη) καί ἔλαβε τήν προσωνομία «Βύσσιανη» ἀπό τό

ὁμώνυμο βυζαντινό χωριό πού βρισκόταν σέ κοντινή ἀπόσταση. Γιά πρώτη ἴσως φορά τό χωριό αὐτό ἀπαντᾶται σέ ἔγγραφο τοῦ 1320, καθώς καί σέ ἔγγραφα τῶν ἐτῶν 1328 καί 1344. Τό χωριό καταστράφηκε τό 1916 ἀπό τά βουλγαρικά στρατεύματα κατοχῆς καί σήμερα τόν τόπο ὑπαρξῆς του μαρτυροῦν μόνο τά ἐρείπια κάποιων κατοικιῶν.

Ἡ Ἱερά Μονή κατά τήν διάρκεια τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγώνος χρησιμοποιήθηκε ὡς καταφύγιο τῶν ἀγωνιστῶν καί ὡς κρύπτη ὀπλων καί πολεμοφοδίων. Ὑπέστη ζημιές τήν περίοδο τῶν Βαλκανικῶν πολέμων τοῦ 1912-13 καί μετέπειτα ἐρημώθηκε. Γιά τήν ἀποκατάσταση τῶν ζημιῶν πού ὑπέστη συστάθηκε μέ τήν εὐχή τοῦ Μητροπολίτου Σερρῶν Κωνσταντίνου (Μεγγρέλη) μία ἐρανική ἐπιτροπή μέ τήν ἐπωνυμία Ἀγαθοεργός ἀδελφότης «Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου Βύσσιανης». Μέριμνά της ἦταν ἡ ἀνακατασκευή τοῦ παλαιοῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς. Οἱ ἐργασίες ἀποκατάστασης ἄρχισαν τόν Ἰούλιο τοῦ 1925 καί ὁλοκληρώθηκαν τό 1928. Στίς 17 Σεπτεμβρίου τοῦ 1925 τελέστηκαν τά ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ. Τό ἔργο τῆς ἀδελφότητος αὐτῆς ἐνίσχυσε ἡ ἱδρυση ἐνός Συλλόγου ὑπό τήν ἐπωνυμία «Σύλλογος Κυριῶν καί Δεσποινίδων Βύσσιανης».

Στήν Ἱερά Μονή φυλάσσεται ἡ θαυματουργός εἰκόνα τῆς Παναγίας, ἡ ὁποία εὐρέθη σύμφωνα μέ τήν λαϊκή παράδοση, ἀπό ἕναν γεωργό στόν τόπο ὅπου εἶναι κτισμένο σήμερα τό Καθολικό, ὅταν γιά τέσσερις νύχτες ἔβλεπε ἕνα δυνατό φῶς νά λάμπη ἐκεῖ ὅπου βρισκόταν ἡ εἰκόνα. Σέ θαῦμα τῆς Παναγίας Βύσσιανης ἀποδίδεται ἐπίσης ἡ ἀνάβλυση ἄφθονου νεροῦ. Τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς της, 14 Αὐγούστου 1996, τό ἐπί σειρά ἐτῶν ἀποξηραμένο ἀγίασμα ἄρχισε νά ἀναβλύζει νερό ἀσταμάτητα μέχρι καί σήμερα.

Τό Καθολικό τῆς Μονῆς ἐπεκτάθηκε τό 1996 μέ τήν προσθήκη νάρθηκα. Στή θέση τοῦ παλαιοῦ Ναοῦ, ὁ ὁποῖος κατεδαφίστηκε, κτίσθηκε Παρεκκλήσιο τῆς Παναγίας. Ἐντός τῆς νέας πτέρυγας τῆς Μονῆς (2010), ἔξωθεν τῶν τειχῶν, λειτουργεῖ παρεκκλήσιο τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους.

Πρώτη μοναχή πού ἐγκαταβίωσε στή Μονή ἦταν ἡ ἀδελφή Πελαγία, ἀπό τήν Ἱερά Μονή Ἀγίου Μηνᾶ Δράμας τό 1972.

Ἐορτάζει στίς 15 Αὐγούστου τῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου καί τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

ΤΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΤΗ ΦΩΤΟ ΑΛΙΕΥΟΥΜΕ ΕΚ ΤΟΥ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ